

گزارش یک مورد درمان بیمار مبتلا به پدوفیلی همراه با

عقب ماندگی ذهنی و اختلال خلقی دو قطبی

دکتر فاطمه خدایی فر، دکتر نرگس بیرقی*

* گروه روانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

چکیده

شایعترین انحراف جنسی که توسط دستگاههای قضایی تشخیص داده می شود، اختلال پدوفیلی (Pedophilia) می باشد. همراهی اختلالات روانپزشکی با این اختلال شایع می باشد. متأسفانه درمان این بیماری بسیار مشکل است. این گزارش به معرفی یک مورد بیمار مبتلا به اختلال پدوفیلی همراه با اختلال دو قطبی و عقب ماندگی ذهنی که به درمان با کاربامازپین و اسپرونولاکتون پاسخ داده است، اشاره می کند.

واژگان کلیدی: پدوفیلی، کاربامازپین، اسپرونولاکتون، اختلال دو قطبی، عقب ماندگی ذهنی.

مقدمه

رفتارهای تکانشی جنسی شامل رفتارهای غیرکنترل شده یا بیش از حد جنسی و یا افکار و شناخته های جنسی می باشند که باعث رنج ذهنی، اختلال عملکرد شغلی-اجتماعی و یا درگیری قانونی برای فرد مبتلا می گردند. این رفتارها می توانند شامل رفتار معمول جنسی و یا انواع انحراف یافته هیجانات جنسی مثل اختلال پدوفیلی باشند (۱). اختلال پدوفیلی در تعریف به انگیزه ها یا اعمال جنسی معطوف به بچه های زیر سن بلوغ اطلاق می گردد که حداقل به مدت ۶ ماه طول کشیده باشد (۲). در بین بیماران دچار انحراف جنسی که توسط دستگاههای قانونی تشخیص داده شده اند، پدوفیلی شایع ترین آنها می باشد (۳). علیرغم هزینه های اجتماعی قابل توجه این بیماری و عواقب روانی زیاد برای بچه های قربانی (۴) در حال حاضر درمان جامعی برای این اختلال، وجود ندارد (۵، ۶). مشکل دیگر در درمان این بیماران، عدم بینش در مورد اختلال، در اکثر این افراد می باشد که در نتیجه با پذیرش درمان نیز موافقت نمی کنند (۷). گزارش حاضر، به درمان یک

بیمار مبتلا به اختلال پدوفیلی همراه با اختلال دو قطبی و عقب ماندگی ذهنی توسط کاربامازپین و اسپرونولاکتون می پردازد. در ضمن سیر درمان عارضه سندرم نورولپتیک بدخیم متعاقب تزریق fluanxol در بیمار مذکور شرح داده شده است.

معرفی بیمار

بیمار مرد ۲۶ ساله ای است که دچار عقب ماندگی خفیف ذهنی بوده و پس از جدا شدن از همسر و بیکاری با تشدید علائم مانیا و امیال پدوفیلی، توسط خانواده به درمانگاه روانپزشکی ارجاع داده شده است. شروع حملات اختلال دو قطبی از حدود سن ۱۵-۱۴ سالگی و همزمان با شروع امیال پدوفیلی بوده است. گرچه با تجویز سدیم والپروات و تیوریدازین علائم خلقی بیمار به طور نسبی بهبود یافته بود ولی امیال پدوفیلی همیشه پایدار بوده اند و بیمار از نظر مصرف دارو، پذیرش خوبی نداشته است. در مراجعه اخیر، برای بیمار آمپول فلوانکسول عضلانی هر دو هفته، تیوریدازین ۳۰۰mg و لیتیوم ۹۰۰mg روزانه شروع می گردد. ۱۹ روز بعد، با تزریق تنها یک آمپول فلوانکسول، بیمار با علائم سندرم نورولپتیک بدخیم به بیمارستان و بخش ICU منتقل و تحت درمانهای حفاظتی با بروموکریپتین